ການລ້ຽງ ງົວທອມ

ຈຸດປະສົງ:

ລ້ຽງເພື່ອເປັນແຮງງານລາກແກ່, ເປັນເງິນສະສົມຂອງຄອບຄົວ,ການໃຊ້ຈ່າຍເຊັ່ນ: ປຸກເຮືອນ,ຍາມເຈັບເປັນ,ສົ່ງລູກເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຮູບແບບການລ້ຽງ:

♦ ລ້ຽງແບບປ່ອຍຕາມທົ່ງຫຍ້າທໍາມະຊາດ ແລະ ທົ່ງນາພາຍໃນບ້ານ.

♦ ລ້ຽງແບບປະສົມປະສານກັບການປູກພືດ.

ກ. ທົ່ງຫຍ້າລວມບ້ານ, ທົ່ງຫຍ້າປູກເອງ.

ຂ. ລ່າມໃນຄັງຫຍ້າ.

ຄ. ຂັງໄວ້ໃນຄອກຕັດຫຍ້າໃຫ້ກິນ.

♦ ລ້ຽງປະສົມປະສານກັບການປູກຕົ້ນໄມ້, ໄມ້ກິນໝາກ.

ແຫລ່ງອາຫານທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບສັດລ້ຽງເອື້ອງ:

— ໄດ້ຈາກທົ່ງຫຍ້າທໍາມະຊາດ, ໃບໄມ້ ແລະ ເຟືອງແຫ້ງ ແຕ່ອາຫານໄດ້ຈາກແຫລ່ງດັ່ງກ່າວມີຜົນຜະລິດຕໍ່າ 2—2,5 ໂຕນ/ເຮັກຕາ/ປີ.

— ໄດ້ຈາກການປູກຕົ້ນໄມ້ອາຫານສັດຕາມແລວຮົ້ວບ້ານຫລືສວນຫືວໄຮ່ປາຍນາເຊັ່ນ: (ກະຖິນ, ແຄຂາວ,ແຄຝຣັ່ງ,ຕົ້ນເດື່ອປ່ອງ) ພືດອາຫານສັດດັ່ງກ່າວຈະໄດ້ຜົນຜະລິດສູງກ່ວາທົ່ງຫຍ້າທໍາມະຊາດເຖິງ 98%.

— ການປູກພືດຕະກຸນຖົ່ວ (ສະຕາຍໂລ,ເຊັນໂຕຣ, ອາ ກາເຊັຍ, ກະຖິນ, ຈໍາພວກຖົ່ວຂຽວ, ຖົ່ວເຫືອງ, ຖົ່ວແຮ) ຈໍາພວກຖົ່ວດັ່ງກ່າວຈະເພີ່ມຄຸນຄ່າທາງດ້ານອາຫານສູງຂື້ນເຮັດໃຫ້ສັດມີການຈະເລີນເຕີບໂຕໄວ,ໄດ້ນໍ້າ ໜັກດີ.

— ໄດ້ຈາກພື້ນທີ່ປູກຕົ້ນໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ຕົ້ນໄມ້ອຸດສະຫະກໍາ (ສວນປູກຕົ້ນຜ້າວ, ສວນໝາກກ້ຽງ, ຢາງພາລາ).

ການລ້ຽງງົວທອມ:

1. ພັນງົວທີ່ນໍາມາລ້ຽງຄວນແມ່ນພັນປະສົມເຊັ່ນ: ລູກຂອດງົວພັນບຣາມັນ ແລະ ຊາໂລເລ ຫລື ບຣາ ມັນປະສົມກັບງົວລາດ ເພາະລູກຂອດຈະມີການຈະເລີເຕີບໂຕໄດ້ໄວ.
2. ງົວທີ່ເອົາມາລ້ຽງທອມຕ້ອງ ມີອາ ຍຸປະມານ 17—18 ເດືອນ.
3. ໄລຍະທອມປະມານ 6 ເດືອນ. , ໃຊ້ອາຫານທີ່ມີທາດຊີ້ນສູງ ຈໍາພວກ ສາລີ , ຮໍາ, ມັນຕົ້ນ, ໃບກະຖິນ ແລະ ຈໍາພວກຫຍ້າສົດ ສະ ເລັ່ຽນໍ້າໜັກເພີ້ມປະມານ 800—1,000 ກຣາມ ຕໍ່ ມື້, ອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕຖ້າທຽບໃສ່ຈໍານວນອາຫານທີ່ລ້ຽງແມ່ນ 8:1, ສະເລັ່ຽຊີ້ນສົດ 61% ຂອງ ນໍ້າໜັກໂຕເປັນ.

ຮູບ: ງົວລູກຂອດ ພັນບຣາມັນ

4. **ສູດອາຫານງົວທອມ**

— ມັນຕົ້ນ55 ກິໂລ

— ຮໍາ 15 ກິໂລ

— ປຸຍຢູເຣັຍ2,5 ກິໂລ

— ເກືອ0,5 ກິໂລ

— ແປ້ງສາລີ15 ກິໂລ

— ໃບກະຖິນ10 ກິໂລ

— ກະດູກປົ່ນ2 ກິໂລ

ຕາຕະລາງ: ການໃຫ້ອາຫານ (ກິໂລ/ໂຕ/ມື້)

ໃຫ້ອາຫານ ແລະ ຫຍ້າສົດ 2 ເທື່ອ/ ມື້

ນໍ້າໜັກສັດ (ກິໂລ)	200	250	300	350
ອາຫານ (ກິໂລ)	3	3,5	4	5

ພະຍາດຕົ້ນຕໍ ຂອງງົວ, ຄວາຍ

ພະຍາດທີ່ມັກເກີດມີ ພະຍາດເຕົ້າໂຮມເລືອດ, ພະຍາດໄຂ້ເລືອດດໍາ, ພະຍາດທ້ອງເບັ່ງ, ພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບ ພະຍາດແຫ້ງຕິດຕໍ່ ແລະ ອື່ນໆ.

ພະຍາດດັ່ງກ່າວໄດ້ເຮັດໃຫ້ງົວ, ຄວາຍຕາຍເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍໃນໄລຍະຜ່ານມາ ປະຈຸບັນກໍຄ່ອຍໆຫລຸດລົງ ເພາະປະຊາຊົນເຮົາໄດ້ສັກວັກຊີນປ້ອງກັນ..

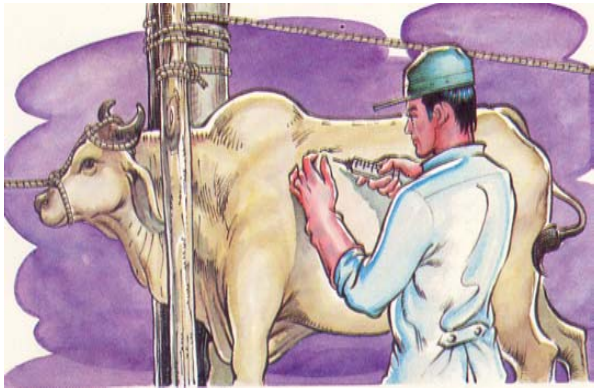

ຮູບ: ການສັກຢາວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດ

ການສັກວັກຊີນທີ່ໄດ້ຜົນຄວນປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງສັກວັກຊີນໃຫ້ສັດຕາມກຳນົດເວລາເປັນປະຈຳ ເພື່ອໃຫ້ສັດມີພູມຄຸ້ມກັນໃນລະດັບທີ່ສູງທີ່ສຸດ ສັດຈະສ້າງພູມຄຸ້ມກັນໃນໄລຍະ 2 ອາ ທິດ ຫລັງຈາກສັກວັກຊີນແລ້ວ.
2. ຕ້ອງຮູ້ວິທີການເກັບຮັກສາ ແລະ ວິທີໃຊ້ວັກຊີນແຕ່ລະຊະນິດເປັນຢ່າງດີ.

ການປ້ອງກັນພະຍາດ ດ້ວຍມາດຕະການທາງການດັ່ງນີ້ :

♦ ກ່ອນຈະນຳສັດໃໝ່ເຂົ້າມາລ້ຽງໃນຝູງ ຕ້ອງແນ່ ໃຈວ່າສັດນັ້ນບໍ່ຕິດເຊື້ອພະຍາດເຊັ່ນ: ພະຍາດແທ້ງລູກຕິດຕໍ່, ພະຍາດວັນນະໂລກ

♦ ລະວັງການເຂົ້າອອກຂອງສັດ,ຄົນ ແລະ ຍານພາຫະນະຜ່ານເຂດທີ່ມີເຊື້ອພະຍາດລະບາດ ເພາະອາດຈະຕິດເຊື້ອມາແຜ່ໄດ້.

♦ ເມື່ອພົບວ່າມີສັດເຈັບຫາກສົງໃສວ່າເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ໃຫ້ແຍກສັດເຈັບນັ້ນອອກຈາກຝູງ ແລະ ທຳການປິ່ນປົວ, ສິ່ງຂັບຖ່າຍຈາກສັດເຈັບຕ້ອງກຳຈັດ ໂດຍການຝັງ ແລະ ເຜົາ ຫລື ໃຊ້ນ້ຳຢາຂ້າເຊື້ອສີດໃສ່ພາຍໃນຄອກ ແລະ ບໍລິເວນຄອກ, ອຸປະກອນຕ່າງໆ

♦ ບໍ່ຄວນກິນຊີ້ນສັດເຈັບ ຫລື ຕາຍເພາະອາດເປັນພະຍາດທີ່ຕິດຄົນໄດ້ ເມື່ອມີສັດຕາຍແບບຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ລາຍງານສັດຕະວະແພດມາກວດເບິ່ງຊາກສັດທັນທີ, ຖ້າບໍ່ມີການກວດກາພະຍາດໃຫ້ ທຳລາຍຊາກພ້ອມກັບສິ່ງຂັບຖ່າຍ ໂດຍການຈູດ ຫລື ຝັງໃຫ້ເລິກໆ ແລະ ເອົາປູນຂາວໂຮຍໃສ່ ເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ.

Supported by
Laos Extension for Agriculture Project
P.O. Box 9159
Vientiane, Lao P.D.R.

ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ
ສູນສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດ ແລະ ປາ

ການລ້ຽງງົວທອມ

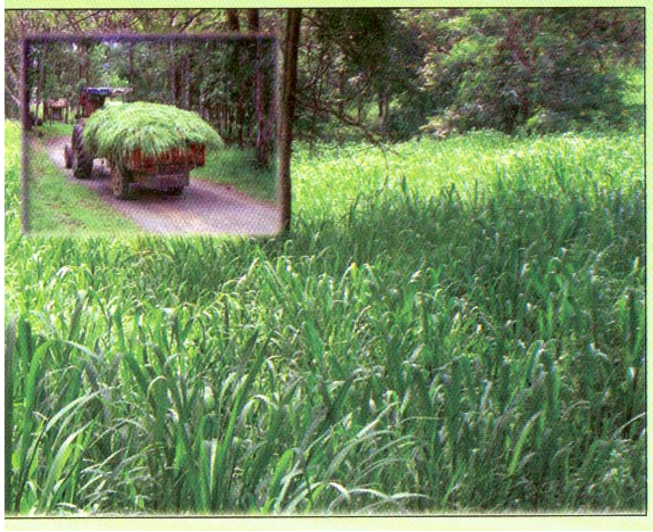

ໜ່ວຍງານຝຶກອົບຮົມ ເຕັກນິກດ້ານການລ້ຽງສັດ ແລະ ປາ

ໂທລະສັບ: (021) 621018

ແຟກ: (021) 621018

EMail : lec@laotel.com

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ : ໂຄງການ ສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ (*LEAP*)